

РЕШЕНИЕ

№ 707

гр. София, 09.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 102-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: НИКОЛАЙ Б. ВАСИЛЕВ

при участието на секретаря ЙОРДАНА П. ТАШЕВА
като разгледа докладваното от НИКОЛАЙ Б. ВАСИЛЕВ Административно наказателно дело № 20211110215494 по описа за 2021 година

при участие на секретар *Йордана Ташева*, като разгледа докладваното от *съдията н. а. х. дело № 15494* по описа на СРС за 2021 година, за да постанови решение, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 – чл.63 от ЗАНН (ред., ДВ, бр.13 от 2020г.).

Образувано е по жалба на Д. Н. П. срещу Наказателно постановление (НП) № 21-4332-016998 от 18.08.2021г., издадено от Началник Сектор „Административно обслужване” при Отдел „Пътна полиция” на СДВР, с което: **1.** на осн. чл.179, ал.2, предл.2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба” от 200 (двеста) лева за нарушение на чл.23, ал.1 от ЗДвП; **2.** на осн. чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП са му наложени и административни наказания „глоба” в размер на 300 (триста лев,а и „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 1 (един) месеца за нарушение на чл.123, ал.1, т.3, б. „в” от ЗДвП.

В жалбата се посочва, че оспореното наказателно постановление (НП) било незаконосъобразно и неправилно, т.к. на датата на соченото пътно-транспортно произшествие (ПТП) жалбоподателят не се намирал в столицата, а бил по работа в гр. Силистра и му се наложило да влезе в *****. Сочи, че не е участвал в каквито и да било разпознавания от очевидци на пътния инцидент, и изразява недоумението си как е взел участие в пътното произшествие, когато е бил на друго място, и как е забелязан от очевидец, когато е избягал от мястото на ПТП. Твърди в жалбата, че същият ден (15.01.2021г.) бил пътувал, но с друг автомобил до гр. Силистра и ***** , а посоченият в НП бил оставен на паркинг в гр. ***** , пред сграда на банка. Отправено е искане за отмяна на процесното НП.

В съдебно заседание жалбоподателя Д. Н. П., *редовно* призован, **не се явява**. За него се явява упълномощен представител адв. К. Н. (вж. л.3 от съд. д.), който поддържа жалбата си с изложените съображения, като допълва, че не следва да се доверява съда на показанията на другия участник в пътното произшествие, като било видно, че не е управлявал въпросния

автомобил, сочен от очевидеца.

Въззиваемата страна – началник 03 Сектор „АО” при ОПП – СДВР, *редовно* призована, не изпраща процесуален представител и не взема становище по депозираната жалба.

Съдът, като изслуша доводите на страните, служебно провери изцяло атакуваното наказателно постановление, обсъди поотделно и в съвкупност събраните доказателствени материали, и взе предвид разпоредбите на закона, намира следното:

По фактическите обстоятелства и доказателствените материали:

На 15.01.2021г., около 18:15 часа, в гр. София, свидетелката М. Е. С. управлявала моторно превозно средство МПС) – лек таксиметров автомобил марка/модел „*****” с рег. № ***** на таксиметровата компания „*****”, като се движела по бул. „Цариградско шосе”, в посока към кв. „Горубляне”, като возела и неустановено по делото лице – клиент.

На кръговото кръстовище на 4-ти километър, образувано между бул. „Цариградско шосе” и бул. „Асен Йорданов”, таксиметровият автомобил на свид. С. спрял, за да изчака другите автомобили и да се включи в движението. В този момент лек автомобил марка/модел „*****” с рег. № *****, управляван от жалб. Д. Н. П., *ударил отзад* автомобила с водач свид. С., а след това напуснал мястото на пътния инцидент.

Пътуващото в таксиметровия автомобил лице запомнило данните на автомобила с напусналия водач и ги предоставило на свид. С., която след като оставила клиента си, сигнализирала на органите на пътната полиция.

По това време, на смяна като автопатрул (АП) били свид. А. Д. (на длъжност „младши автоконтрольор”) и колегата му В.Г. (длъжност „младши автоконтрольор”), които към 19:40 ч. на въпросната дата (15.01.2021г.) били изпратени от ОДЧ-90 да посетят района на въпросното ПТП. Полицейските служители изслушали заварената свидетелка (очевидец) М. С., огледали за видими щети по автомобила „Киа” – имало *видими щети по задната броня* (вж. л.9), получили писмени сведения за инцидента (вж. л.7), като полицейският служител Г. съставил Протокол № 1785402/15.01.2021г. за ПТП (вж. л.9), а свид. Д. изготвил полицейски доклад (вж. л.10), като материалите били предадени на Група „Административно-наказателна дейност” на ОПП-СДВР и заведени като преписка № Т-41/2021г., каквато била практиката в случаите на напуснали ПТП водачи, с цел издирване и установяване на собственика (или водача) на въпросния автомобил „*****”.

Установено било, че собственик на автомобила е жалбоподателят Д. Н. П., който бил призован със съдействието на Сектор „Пътна полиция” в ОДМВР – Пазарджик (вж. л.11). В РПУ – *****, на 22.02.2021г. от жалб. П. били взети писмени сведения, в които същият заявил, че автомобил „*****” с рег. № ***** е негова собственост, като *автомобилът „*****” не е напуснал гр. ******, а далият сведенията жалб. П. с автомобил „*****” с рег. № ***** *пътувал до ***** на процесната дата*, но го оставил в гр. *****, а с трети автомобил преминал границата, а след това се прибрал от гр. *****, през гр. Бяла, гр. Велико Търново, гр. Габрово, гр. Пловдив, в родния гр. *****, но никой не е управлявал автомобила „*****” и той не е участвал в ПТП на въпросната дата (15.01.2021г.) (вж. л.8), след което били върнати материалите в ОПП-СДВР с писмо (л.12).

Въз основа на съдържащите се в преписката данни, свидетелят А. С. (на длъжност „младши автоконтрольор”) преценил, че има данни за извършени административни нарушения, поради което на 01.06.2021г. съставил против жалбоподателя Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) сер. АА № 888465/01.06.2021г., в който били описани обстоятелствата по извършената проверка, фактическото описание на двете административни нарушения (*управление на МПС с рег. № ***** на посочените дата, място и време, и поради неспазване на достатъчно разстояние от предния автомобил, става причина за ПТП в предния лек автомобил с рег. № ******, както и не

изпълнява задължението си като участник в ПТП), както и правната квалификация на двете нарушения – по чл.23, ал.1 (за първото) и чл.123, ал.1, т.3, б. „в” от ЗДвП (за второто). Актът бил съставен в присъствието на двама свидетели – Емил Здравков Петров (по съставянето на Акта) и на свид. М. Е. С. (очевидец), но **в отсъствието** на жалб. Д. П., който **няма данни да е и поканен** за съставянето на АУАН (чл.40, ал.2 от ЗАНН). Актът бил подписан от актосъставителя и единия свидетел (Е.П.), като със съдействието на ОДМВР – Пазарджик (вж. л.13) – бил връчен на жалбоподателя на 29.06.2021г., който го подписал и **не отразил** възражения.

В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН не били депозирани писмени възражения.

Въз основа на съставения АУАН сер. АА № 888465/01.06.2021г., на 18.08.2021г. Началникът Сектор „Административно обслужване” в ОПП-СДВР издала и процесното НП № 21-4332-016998/18.08.2021г., в което били отразени обстоятелствата по извършване на нарушенията, фактическото им описание (*управление на МПС с рег. № ***** на посочените дата, място и време, и поради неспазване на достатъчно разстояние от МПС пред него, реализирал ПТП в лек автомобил с рег. № ***** – не се движи на такова разстояние от движещото се пред него ППС, за да може да избегне удряне в него, когато то намали или спре рязко, след което не изпълнява задължението си като участник в ПТП, при наличие на разногласия относно обстоятелствата за ПТП, го напуска и не уведомява службата за контрол и не изпълнява указанията □*), както и правната квалификация на двете нарушения – по чл.23, ал.1 (за първото) и чл.123, ал.1, т.3, б. „в” от ЗДвП (за второто), като на осн. чл.179, ал.2, предл.2 от ЗДвП на жалбоподателя било наложено административно наказание „глоба” в размер на общо 200 (двеста) лева за първото нарушение, а на осн. чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП му били наложени наказания „лишаване от право да управлява МПС” за 1 (един) месеца и „глоба” от 100 (сто) лева за второто нарушение.

НП било връчено с разписка на 11.10.2021г. на жалбоподателя, а с жалба по пощата (с разписка от 18.10.2021г. – л.5) същото се оспорва пред СРС.

От писмената справка от ГД „Гранична полиция” – МВР се установява, че жалбоподателят Д. Н. П. на 15.01.2021г. в 11:01 ч. е излязъл от България през ГКПП „Силистра шосе” с лек автомобил „*****” с рег. № ***** и с този автомобил е влязъл на същата дата в 11:47 ч. в България през същия ГКПП (вж. л.50).

От допълнителната писмена справка от ГД „ГП” – МВР се установява, че на датата 15.01.2021г. няма данни МПС с рег. № ***** и ***** да са преминавали през границите на страната (вж. л.62, 79).

Изложените фактически обстоятелства съдът приема за установени от събрания по делото доказателствен материал: **гласните доказателства**, съдържащи се в показанията на разпитаните свидетели М. Е. С., А. С. С., А. Георгиев Д., както и в приобщените по надлежния процесуален ред на чл.283 НПК **писмени доказателства**: съставеният АУАН сер. АА. № 888465/01.06.2021г., разписка за връчване на НП (л.4), куриерска разписка (л.5), писмени сведения (л.7), писмени сведения от жалбоподателя (л.8), протокол № 1785402/15.01.2021г. за ПТП (л.9), полицейски доклад вх. № Т-41/2021г. (л.10), писмо до ОДМВР – Пазарджик (л.11), писмо от 23.02.2021г. до ОПП-СДВР (л.12), писмо от 30.06.2021г. до ОПП-СДВР (л.13), справка-картон на водач на МПС с данни за нарушения по ЗДвП (л.14-15), заповед № 8121к-13318/28.10.2019г. на министъра на вътрешните работи (л.16, 44), заповед № 8121з-515/14.05.2018г. на министъра на вътрешните работи (л.17-18), писмо от ОПП-СДВР (л.43), акт за встъпване на наказващ орган (л.45), писмо от „Пощенска банка” АД (л.48), писмени справки от ГД „Гранична полиция” – МВР (л.50, 62, 79).

Съдебният състав прецени, че показанията на свидетеля А. С. се явяват логични, подробни и обективни, без данни за вътрешни противоречия, като същият съобщава за

обработването на данните по преписката, която е получил, вкл. и изпращането на АУАН за връчване в провинцията, а наличните в делото материали са в синхрон с тези показания, поради което могат да бъдат ползвани при формирането на фактическите изводи на съда и показанията на актосъставителя следва да бъдат кредитирани.

Съставът на съда подложи на внимателна преценка и *показанията на свидетеля А. Д.*, доколкото същият е посетил произшествието с колегата си, установил е фактическите обстоятелства по настъпването на процесния пътен инцидент, като съобщава и данни за обработването на преписките с напуснали ПТП водачи, като показанията кореспондират с показанията на другите свидетели и писмените документи по делото, и затова съдът ги *кредитира в цялост*.

Настоящият съдебен състав обсъди и *показанията на свидетелката М. С.*, като приема същите за източник на *пряка* доказателствена информация за случилото се произшествие, доколкото свидетелката е била на мястото на настъпилото ПТП, пряко е възприела поведението на водача на автомобила „****” и обстоятелствата по случая, дала е информация за данните на автомобила (марка и регистрационен номер), като същата сочи, че нейният спрял автомобил е била ударен отзад от второто превозно средство и е настъпило ПТП, а после водачът е напуснал мястото на произшествието, като показанията съвпадат с другите доказателствени източници в делото, поради което и съдът ги *кредитира изцяло*.

Представените и приобщени по надлежния процесуален ред *писмени доказателствени материали*, съдебният състав цени с оглед проверката и допълването на гласните доказателства с данни за датата, времето и мястото на процесното събитие, доколкото в показанията на свидетелите липсват такива данни, като в същото време писмените документи относно пътното произшествие *не съдържат* яснота и категоричност относно *механизма на настъпване* на ПТП (вж. данните в протокола за ПТП и в полицейския доклад – л.9-10), където се говори за „реализиране на ПТП”, но не и за начина на неговото настъпване, поради което единствените доказателства за пътния инцидент от „първа ръка” се явяват показанията на очевидеца С., но тези документи съдържат необходимата информация за другите обстоятелства по процесния инцидент. Относно полицейския доклад от 15.01.2021г. (вж. л.10), съставът на съда го ползва като доказателство по делото, т. к. това е документ, съставен от длъжностно лице, при осъществяването на неговите функции, като е обичайна практика на пътни полицаи при посещения на ПТП с напуснали водачи да бъдат изготвяни именно такива документи, и затова съдът го цени като доказателство по делото.

Съвкупният анализ на целия доказателствен материал позволява формирането на еднозначни и еднопосочни фактически изводи, като не се налага обсъждането на доказателствената маса при усл. на чл.305, ал.3, изр.2 от НПК.

При така установените фактически обстоятелства въз основа на доказателствените материали, настоящият съдебен състав прави следните **изводи от правна страна**:

Жалбата се явява процесуално *допустима* – подадена е от надлежно легитимирано лице (наказания нарушител), при спазване на срока за обжалване по чл.59, ал.2 от ЗАНН (ред., ДВ, бр.13 от 14.02.2020г.) (НП е връчено на 11.10.2021г., а жалбата е подадена по куриер на 18.10.2021г. – вж. л.5), и е насочена срещу обжалваем (подлежащ на съдебен контрол) административно-наказващ акт.

Спазена е и материалната *компетентност* при издаване на наказателното постановление, защото същото е издадено от определено от министъра длъжностно лице съгл. чл.189, ал.12 от ЗДвП и т.2.6. от Заповедта на л.17-18 – началникът на сектор „АО” в Отдел „Пътна полиция” на СДВР (вж. и л.16), се явява издател на НП. Идентична е ситуацията и с компетентността на длъжностното лице („младши автоконтрольор” в ОПП-

СДВР – бел. с.), което се явява актосъставител, като по този начин е спазено законовото правило на чл.189, ал.1 от ЗДвП и Заповед № 8121з-515/14.05.2018г. на министъра на вътрешните работи относно лицата, които могат да съставят АУАН за нарушения по ЗДвП (вж. т.1.3. от заповедта и л.17-18).

Съдебният състав **не** установи да са били *допуснати нарушения на процесуални правила*, които да са **съществени** по своя характер, при съставянето на АУАН и издаването на НП, като преценява, че в тази тяхна част, *са спазени изискванията на чл.40, ал.1 и ал.3 и чл.43, ал.1 от ЗАНН* за съставянето на АУАН в присъствието на свидетели, присъствали при извършване на нарушението (свид. М. С.) и на съставянето на Акта (Е.П.), както и за връчването на АУАН на нарушителя за запознаване и подпис. Съдът счита, че **нарушението на чл.40, ал.2 от ЗАНН – липса** на изпратена изрична писмена покана, въпреки твърденията на актосъставителя за обратното, до жалб. П. да се яви на съставянето на АУАН, **не се явява съществено**, доколкото съставеният АУАН е бил *предявен* на нарушителя П., същият се е запознал със съдържанието му и го подписал на 29.06.2021г. (чл.43, ал.4 от ЗАНН), като му е дадена възможност за представяне на възражения, т. е. **правото му на защита не е засегнато съществено и до степен на неговото ограничаване**. Препоръчително е обаче, полицейската администрация при своите действия, предприети по реда на ЗАНН, „да информира” засегнатите лица, вкл. тези, за които има данни да са извършили административно нарушение!

Сроковете по чл.34, ал.1, изр.2, *предл.1 от ЗАНН не са спазени*, доколкото АУАН **не е съставен** в тримесечния срок от установяване на нарушителя – на 01.06.2021г. е съставен АУАН, след като на 22. 02.2021г. жалбоподателят се е явил в РПУ – ***** и е депозирал писмени сведения, в които отрича да е управлявал автомобила, т. е. независимо от извършването и установяването на нарушенията, *нарушителят е открит* именно на посочената дата 22.02.2021г. (вж. л.8) и актосъставителят е следвало да състави АУАН до 22.05.2021г. (вкл.), което **не е станало**, независимо от факта, че *едногодишният срок от извършването (чл.34, ал.1, изр.2, предл.2, алт.1 от ЗАНН)* на нарушението е спазен. НП е издадено в рамките на срока по чл.34, ал.3 от ЗАНН – *до шест месеца* от съставянето на Акта, както е видно от техните дати. Налице е в тази връзка основание за **отмяна** на издаденото наказателно постановление, поради неспазването на посочения срок.

По нарушението по т.1 от НП – по чл.23, ал.1 от ЗДвП:

Съдебният състав **не намери** и нарушения относно реквизитите на двата процесуални документа (АУАН и НП), изискуеми от императивните правила на чл.42, ал.1 и чл.57, ал.1 от ЗАНН, доколкото същите се съдържат в двата документа по принцип – посочени са описанието на нарушението, обстоятелствата по неговото извършване и законовите разпоредби, които са нарушени, което означава липсващо нарушение на процесуалните правила, съществено засегнало правото на защита на жалбоподателя, каквито твърдения са изложени в жалбата.

Разпоредбата на чл.23, ал.1 от ЗДвП (ред., ДВ, бр.109 от 22.12.2020г. – действала към датата на събитията) предвижда, че *водачът на пътно превозно средство е длъжен да се движи на такова разстояние от движещото се пред него друго превозно средство, че да може да избегне удряне в него, когато то намали скоростта или спре рязко*. Задължението за движение на достатъчно разстояние зад друго превозно средство, е въведено като общо правило за поведение спрямо водачите на ППС, които се движат след други превозни средства да изберат такава дистанция, че да избегнат удряне в него, ако това превозно средство намали скоростта си или рязко спре. Тази разпоредба обаче, **е била** нарушена от жалбоподателя Д. П., защото същият се е *движел на по-малко разстояние* от нужното, за да избегне удар в автомобила, управляван от свид. М. С., който е бил в спряло положение и е изчакал, за да се включи в кръговото движение, а настъпването на ПТП означава, че това задължение не е било спазено.

Безспорно по делото е установено, че на процесната дата, място и време е бил осъществено пътно транспортно произшествие между автомобила марка/модел „*****” с рег. № *****, управляван от жалб. Д. П., и спрелият на място лек автомобил „*****” с рег. № *****, доколкото същият от обективна страна е реализирал състава на соченото нарушение, т. к. *се е движел на разстояние след този автомобил, което не му позволявало да избегне удар*, което нарушава посоченото законово изискване.

Защитната теза на жалбоподателя Д. П., че **не е бил на мястото на инкриминираното пътно произшествие**, а в *****, се **опровергава** от наличната справка от граничната полиция, която сочи, че същият **е влязъл обратно в България в 11:47 ч. на 15.01.2021г.**, което е близо **седем часа преди** да настъпи пътното произшествие (вж. л.50), като **автомобили с рег. № ***** и рег. № ******* не са преминавали границата с ***** (вж. л.62, 79). Времето е напълно достатъчно, за да се придвижи жалбоподателят *от границата до гр. ****** (или до друго място), и да вземе, ползва и управлява автомобила „*****”.

Другото твърдение, че автомобилът „*****” с рег. № ***** не е бил управляван, а е стоял паркиран пред банка в гр. *****, **не намира никаква доказателствена опора** – банката *не е предоставила записи*, от които да се установи местоположението на този автомобил пред банката (вж. л.48), а свидетелката С. е **категорична** в показанията си и в писмените сведения, че именно *автомобил с рег. № ***** (сив на цвят) е ударил нейния автомобил отзад* и негов **водач** е бил жалбоподателят, което се потвърждава и от показанията на свид. А. Д., т. е. *очевидно този автомобил е бил в движение* (към 18:15 ч. на 15.01.2021г.), а не е бил паркиран пред банката.

О т *субективна страна*, първото нарушение е извършено **виновно**, защото нарушителят Д. П. ясно е съзнавал, че *се движи зад предния автомобил*, но на *недостатъчно разстояние*, за да предотврати удар с него, а вероятно и скоростта му на движение е била по-висока; *длъжен е бил да съобрази наличието* на неподвижен участник в движението зад автомобила му (спрялото МПС на свид. С.), но поради **небрежност** от негова страна, е настъпил пътният инцидент, свързан с удар в другото превозно средство и причиняване на щети по него, т. е. жалб. П., макар да не е *предвиждал тези общественоопасни последици (настъпване на ПТП)*, е *могъл и е бил длъжен* да избегне удара съобразно законовите изисквания.

Санционната разпоредба на чл.179, ал.2 от ЗДвП (ред., ДВ, бр.109 от 2020г.) *предвижда налагане на административно наказание „глоба” от 200 (двеста) лева за водач, който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция* или нарушение по ал.1 **причини** пътнотранспортно произшествие.

Наказващият административен орган **законосъобразно** и **правилно** е приложил материалния закон и за посоченото административно нарушение, извършено от жалб. Д. П., свързано с неизпълнение на задължение относно спазването на дистанция, визирано в чл.23, ал.1 от ЗДвП, е **наложил предвиденото по вид** административно наказание, и в неговия **абсолютен размер**. По повод на неговия размер, настоящият съдебен състав счита, че наказанието е **справедливо** и не подлежи на намаляване (чл.27, ал.5 от ЗАНН).

Въпреки **правилното прилагане на материалния закон, категоричното установяване на нарушението и автора му**, поради наличието на нарушение на процесуалните разпоредби относно сроковете, оспорваното наказателно постановление **в частта му по т.1** е **незаконосъобразно**, като в тази му част същото следва да се **отмени**.

По нарушението по т.2 на НП – по чл.123, ал.1, т.3, б. „в” от ЗДвП:

Въз основа на извършена служебна проверка съдът счита, че при съставянето на АУАН и НП по повод на второто нарушение **са допуснати** съществени процесуални нарушения, които водят до опорочаване на цялото административно-наказателно производство и са основание за **отмяна на НП и в тази му част**.

По повод на твърдяното нарушение по чл.123, ал.1, т.3, б. „в” от ЗДвП, този съдебен състав намира за необходимо да посочи, че буквалното тълкуване на съдържанието на въпросната разпоредба изисква изясняване (и отразяване!) на няколко фактически обстоятелства, които се съдържат сред обективните елементи на посоченото административно нарушение. Според чл.123, ал.1, т.3, б. „в” от ЗДвП *водачът на пътно превозно средство (ППС), който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен ... 3. когато при произшествието са причинени само имуществени вреди ... в) ако между участниците в произшествието няма съгласие* относно обстоятелствата, свързани с него, те, *без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на МВР на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания.*

Следователно, въпросната разпоредба изисква да е налице пътнотранспортно произшествие, в което даденият водач участва; да са налице само имуществени вреди от ПТП; да няма съгласие между участниците в пътния инцидент относно обстоятелствата по настъпването му; да се уведомят органите на МВР и без да се напуска местопроизшествието – да се изпълняват указанията им. За да бъде нарушена тази разпоредба следва да са налице **всички тези** обстоятелства, като те следва да бъдат посочени от актосъставителя в АУАН, а след това да се отразят и от наказващия орган в издаденото наказателно постановление, сред елементите от фактическото описание на твърдяното нарушение.

В процесната хипотеза се оказва, че **никъде** – нито в съставения от свид. А. С. Акт за установяване на административно нарушение, нито в издаденото и обжалвано НП, е описано *има или не причинени никакви щети в резултат на процесното ПТП; имало ли е или не съгласие между участниците в ПТП досежно обстоятелствата, свързани с него; имало ли е или не уведомяване на органите на МВР и дали са давани или не никакви указания от тях.* Актосъставителят е отразил, че жалбоподателят Д. П. „... *управлява МПС ... поради недостатъчно разстояние от МПС пред него реализира ПТП ... след което не изпълнява задълженията си като участник в ПТП ...*”, което очевидно **не** съдържа **всички** изискуеми елементи на посоченото административно нарушение. Съгласно цитираната разпоредба, когато при произшествието са причинени само имуществени вреди и между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те (участниците – бел. с.), без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на МВР на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания. Никъде в АУАН не са изложени факти и обстоятелства, свързани с отделните хипотези, визирани в чл.123, ал.1, т.3 от ЗДвП – не става ясно дали между участниците в ПТП има или няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с ПТП; няма яснота и дали е имало изобщо причинени имуществени щети или е имало и други и защо деянието е правно квалифицирано по чл.123, ал.1, т.3, б. „в” от ЗДвП, а не по някоя от другите две хипотези (т.1 и т.2 от с. чл.) на същата разпоредба.

Допуснатото процесуално нарушение в АУАН, е пренесено и в атакуваното НП, в което наказващият административен орган е посочил като описание на това нарушение – „... *не изпълнява задължението си като участник в ПТП, при наличие на разногласия относно обстоятелствата за ПТП, го напуска и не уведомява службата за контрол, като не изпълнява указанията □ ...*”, като въобще **не** става ясно за кои задължения става въпрос според наказващия орган, т. к. в цитираната като нарушена разпоредба те са няколко; въобще не е посочено нищо относно наличието или липсата на имуществени вреди; наличието или липсата на съгласие между участниците в процесното ПТП; уведомяването или не на контролните полицейски органи. Всичко това означава, че НП **в тази му част** е издадено в нарушение разпоредбата на чл.57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН, като допуснатото нарушение **е съществено**, защото ограничава правото на защита на наказаното лице, доколкото на него не са му предявени **всички правнорелевантни факти и точната и пълна**

правна квалификация, по които то следва да се защитава, както и с оглед това, че на същото не е ясно за какво точно нарушение на правилата за движение по пътищата е ангажирана отговорността му. От друга страна, допуснатото нарушение не дава възможност и на съдебния състав да прецени дали деянието, за което е ангажирана отговорността на жалб. Д. П. е съставомерно и то, именно по цитираната разпоредба, респ. дали е правилно и законосъобразно, наложено наказание. Допуснатите процесуални нарушения не могат да бъдат преодоляни в хода на съдебното производство и винаги съставляват предпоставка за отмяна на атакуваното НП на формално основание без да е необходимо обсъждането на спора по същество.

Следва да се отбележи обаче, и с оглед пълнотата на изложението, че доколкото жалбоподателят Д. Н. П. е бил участник в ПТП, като законът го е задължавал *да спре и да установи* какви са последиците от произшествието (чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП), а такова нещо свид. С. не е възприела – напротив, същата е отразила в писмените сведения за „бягство с висока скорост”, с която жалбоподателят *е напуснал местопроизшествието*, без да извика пътната полиция и без да остане на място, за да окаже съдействие за установяването на имуществените вреди (чл.123, ал.1, т.3, б. „а” от ЗДвП). Разпоредбите на закона (чл.123, ал.1 от ЗДвП) ясно и недвусмислено сочат какви действия следва да се извършат от водачите, които са участници в пътно произшествие, като **напускането на произшествието не е сред тези действия**, доколкото на първо място, без да създава опасност за движението по пътя, водачът следва да спре, за да установи какви са последиците от произшествието – има ли пострадали или наличие на щети (чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП); второ, при наличието на видими материални щети по автомобилите, без пострадали, водачът следва да окаже съдействие за установяване на вредите от произшествието, което предполага да се намира на мястото на настъпилия пътен инцидент, за да съдейства (чл.123, ал.1, т.3, б. „а” от ЗДвП); ако двамата водачи са съгласни относно механизма на настъпването на ПТП – следвало е да си съдействат за установяване на вредите и да попълнят двустранен протокол, както и да уведомяват органите на МВР (чл.123, ал.1, т.3, б. „б” от ЗДвП), а ако не са били съгласни помежду си – да изчакат на място и да уведомят органите на МВР, а напускането на местопроизшествието от жалбоподателя Д. П., по принцип, реализира състав на административно нарушение по чл.123, ал.1, т.3, б. „а” и б. „в” от ЗДвП, което се санкционира по чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП с две кумулативни наказания.

В случая, въпреки че, жалбоподателят Д. П. на посочените дата, място и време, е осъществил *от обективна страна* състава на административно нарушение на чл.123, ал.1, т.3, б. „а” и б. „в” от ЗДвП, тъй като се установява **безспорно** и **категорично**, че същият *е напуснал мястото на настъпилото пътно произшествие, без да уведоми и компетентната служба на МВР*, въпреки че при произшествието *са били причинени имуществени вреди*, а между участващите в ПТП водачи *не е имало съгласие* относно обстоятелствата по настъпването на инцидента, като *не е спрял, не е оказал и съдействие вредите да бъдат установени*, т. е. всички обективни характеристики на цитираните законови разпоредби са **установени** с доказателствените източници, събрани в рамките на съдебното следствие, **и са налице**. Посоченото означава, че актосъставителят и наказващият орган **неправилно са приложили и материалният закон**, доколкото разпоредбите на чл.123, ал.1, т.3, б.б. „а” и „в” от ЗДвП се явяват **специално** правило, въвеждащо особени задължения за водачите на ППС, които са участници в пътни произшествия, когато са налице само имуществени вреди, като това правило **изключва** прилагането на хипотезата на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП, доколкото **задължението по чл.123, ал.1, т.3, б. „а” поглъща посочената хипотеза на ал.1, т.1 от с. чл.** Проблемът е, че **такова обвинение** за установеното от доказателствените материали по делото административно нарушение по чл.123, ал.1, т.3, б. „а” и б. „в” от ЗДвП **не е било повдигнато** жалб. Д. П. – нито са отразени фактическите му (обективни) характеристики в АУАН и в НП, нито такава е

правната квалификация в съставения Акт и издаденото НП.

И накрая в обобщение на изложеното, в хода на съдебната фаза на административно-наказателното производство съдът **не разполага** с правомощието „да изменя обвинението” и „да преквалифицира” административното нарушение, защото дори съдът да приеме наличието на друга хипотеза за квалифициране на случая, *такова обвинение не е имало* в хода на административната (извънсъдебна) фаза на административно-наказателното производство (по арг. чл.336, ал.1, т.1 от НПК вр. чл.84 от ЗАНН) – **недопустимо** е едва със съдебното решение на жалб. Д. Н. П. да се вменява **друго** като правна характеристика **нарушение, различно** от отразеното в АУАН и в НП, **макар и еднакво наказуемо** (нарушенията по чл.123 от ЗДвП се наказват съобразно санкционното правило на чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП); от друга страна, преквалифицирането на процесното второ административно нарушение налага „съществена промяна” на фактическите обстоятелства и характеристики на обвинението, което също е недопустимо да бъде извършвано от контролиращия съд в хода на тази фаза на административно-наказателното производство (по арг. чл.337 вр. чл.336, ал.1, т.1 от НПК вр. чл.84 от ЗАНН). Затова и съдът следва **изцяло да отмени** НП, ако в хода на проведеното съдебно следствие **не бъде доказано категорично** обвинението за административно нарушение, *такова каквото се съдържа в съставения АУАН и издаденото въз основа на него НП*, а именно такъв е и процесния случай – по делото **няма** доказателства за наличието само на обективните характеристики на **нарушение по чл.123, ал.1, т.3, б. „в”** от ЗДвП, а съществуват данни за **нарушения и на други законови разпоредби** (тези по чл.123, ал.1, т.3, б. „а” и б. „в” от цит. з.), които обаче **не са отразени от актосъставителя и наказващия административен орган**, поради неправилно прилагане на материалния закон, или не се съдържат във внесеното противоречиво и непълно обвинение, отразено в двата процесуални документа (АУАН и НП).

По посочените съображения НП **в частта му по т.2** като незаконосъобразно, тъй като не са спазени императивните процесуални разпоредби за съдържанието на АУАН и НП, както и не е приложен правилно материалният закон, също следва да се отмени.

В обобщение на изложените съображения, и при незаконосъобразно проведено административно-наказателно производство, с допуснати съществени процесуални нарушения, при правилно прилагане на материалния закон (частично), както и при категорична установеност и на двете административни нарушения и техния автор, процесното НП следва да бъде отменено изцяло, и затова на осн. чл.63, ал.1, изр.1, предл.3 от ЗАНН (ред., ДВ, бр.13 от 2020г.), **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло като незаконосъобразно и неправилно **Наказателно постановление № 21-4332-016998 от 18.08.2021г.**, издадено от Началник Сектор „Административно обслужване” при Отдел „Пътна полиция” на СДВР, с което на жалбоподателя Д. Н. П.: **1.** на осн. чл.179, ал.2, предл.2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” от 200 (двеста) лева за административно нарушение на чл.23, ал.1 от ЗДвП; **2.** на осн. чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП са му наложени и административни наказания „глоба” в размер на 100 (сто) лева и „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 1 (един) месеца за нарушение на чл.123, ал.1, т.3, б. „в” от ЗДвП.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на Глава XII от АПК и на основанията по НПК, пред Административния съд – София-град, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____